

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Ἀθήναις φρ. 15—*Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—*Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΟΥΤΗΣ.

ΔΙΚΗ ΜΑΚΡΑΚΗ

Συνεδρίασις Τρίτης.

Β'.

Ὅλγια ανέκδοτα, ὀλίγας γραμμὰς, τινὰς σκιαγραφίας καὶ περατοῦμεν τὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς Τρίτης.

Ἐρωτῶσι τὸν μάρτυν Ἰερόθεον Μητρόπουλον :

— Ἀπὸ πότε ἤρχισεν ἡ διάδοσις τοῦ τρισυνθέτου ;

— Ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἐγράφη ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, ἀπαντᾷ.

Ὁ δικαστὴς κ. Φασιλάκης, ὅστις κατ' ἀποκοπὴν ἐρωτᾷ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν εἰς ὄλους τοὺς μάρτυρας, ἐρωτᾷ ἓνα γέροντα Οἰκονόμον :

— Ποῖον τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ τρισυνθέτου ;

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἐφαντάσθημεν ἀπάντησιν ὅτι μὲ τὸ τρισύνθετον χωνεύει τις καλλίτερα.

Ὁ ἔμπορος **Βασιλόπουλος** ἦτο θέαμα οἰκτρὸν ἰδεῖν Φουσανέλλα λευκὴ, αὐτὸς ὑψηλὸς ὡς λευκὴ, καὶ ὁμοῦς οὔτε τὸ ἀρεμάνειον ἐκείνης, οὔτε τὴν παρθενίαν αὐτῆς, ὀφθαλμοὶ μόνον ἀλγοῦντες, παρεῖαι ἐξογκωμέναι, στίλβων ὅλος ἀποτρόπαιον στιλβηδόνα καὶ ψελλίζων γραφικὰ ῥητὰ διὰ γλώσσης ἀκατανόητου.

Περιορίσθη μόνον δίκην καταδίκου νὰ κηρύξῃ ψεύστην τὸν εἰπόντα, ὅτι ἡ σύζυγός του λειτουργεῖ παρά τῷ Μακράκῃ ὡς ἐξομολογήτρια.

Ἴδου καὶ εἰς τύπος μακρακιστοῦ δημοσιογράφου, ὁ **Σωτήριος Φιλάρειος**. Βλέπετε καὶ τὰ ὀνόματά των εἶναι μωσαϊκὰ εὐαγγελικῶν λέξεων. Ἐνομίζομεν ὅτι οἱ δημοσιογράφοι των θὰ εἶναι εὐρωστότεροι, εὐχρωτότεροι· πλὴν ὡς φαίνεται αὐτὴ ἡ σωματικὴ ποίησις εἰς μόνον τὸν ἀρ-

χηγὸν τῆς σχολῆς ἢ τῆς αἵρέσεως εἶναι ἐπιφυλαγμένη· καὶ ὁ ἐφημεριογράφος τῶν μακρακιστῶν φαίνεται καταβεβλημένος, παρίσταται ὡς ἄνθρωπος ἀγρυπνίων, ὀνείρων καὶ ἐσιρῶσεων.

Ἔχει ὁμοῦς τὸν ἐγωῖσμόν του, διακρίνετε πάντα συνάδελφόν του. Οἱ δημοσιογράφοι ! τὰ ἀμαθέστερα τῶν ὄντων, διότι συστηματικῶς δὲν γνωρίζουν τίποτε· καὶ ὁμοῦς τί πολυίστορες, τί πανεπιστήμονες ! Αὐτοὺς φαίνεται θὰ εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ Βίκτωρ Οὐγγὼ ἅμα ἐγράψῃ τὸν σοφόν του *"Ogor*.

Τὸ Δικαστήριον τὸν ἐρωτᾷ :

— Εἰς τὸν σύλλογον τὸν θρησκευτικὸν ποῖος ἦτο ὁ πλέον πεφωτισμένος ;

— Ἦτο καὶ ὁ Μακράκης· ἤμην καὶ ἐγώ . . .

Ἔχει καὶ ἀποφθέγματα, ὡς τὸ ἐξῆς :

— Ἡ θρησκεία καθαρίζει ἐξωτερικῶς, ἡ πολιτεία σωματικῶς.

Τὸν Βεελζεβούλ τὸν ὀνομάζει ἀρχηγὸν τῶν δαιμονίων, τῶν διαδιδόντων πάσας τὰς κακίας, ὡς νὰ ἦσαν τὰ δαιμόνια οἱ μικροσκοπικοὶ ὄργανισμοὶ τῆς νεωτέρας ἱατρικῆς, οἱ γεννῶντες ὅλα τὰ μολυσματικὰ νοσήματα.

Εἶπε καὶ τὴν αὐθάδειάν του, διότι ὅλοι οἱ μάρτυρες ὡς νὰ εἶχον ἀποστηθίσει τὸ μάθημά των, ἔλεγαν ἀπὸ μίαν ξυπνάδα, ἀπὸ μίαν κουταμάραν καὶ ἀπὸ μίαν αὐθάδειαν.

Εἰς μίαν παρατήρησιν τοῦ Εἰσαγγελέως, ὁ Φιλάρειος τῷ λέγει :

— Ἄν θέλῃς νὰ συνεργασθῆς, δέν σε ἀποκλείομεν.

Ὁ μάρτυς **Θεόκλητος Ἰωαννίδης** ἐρωτᾶται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἂν ἔχη καμμίαν συγγένειαν μετὰ τοῦ κατηγορουμένου :

— Συρρικτὴν συγγένειαν, ἀπαντᾷ, ὄχι.

— Ποίαν λοιπὸν συγγένειαν ἔχεις ;

— Πνευματικὴν ! !

Εἰς δικαστῆς τὸν ἐρωτᾷ ὄχι μετὰ θεολογικῆς ἀκριβείας ;

— Ἄν ἦτο τέλειος Θεὸς ὁ Χριστὸς.

— Τί λές; εύλογημένη, σου άπαντá μετά ύπερσείας, βλασφημείς!

Έκ τών συμπαθητικώτερων μαρτύρων ητο **Παλατιμας** νεώτατος, ποιητής του κόμματος, ώχρòς και αυτός, άλλ αίσθηματικώτατος, γλυκύτατα άγορεύων και μετ' άξιο-πρέπειας.

Παρουσιάζεται ο άρειμάνιος άρχιμανδρίτης **Μελχισ-δεκ Φρουδακις**, μορφή κανονικωτάτη.

Βίς τήν έρωτησιν τί επαγγέλλεσαι άπαντá :

— 'Ιερύς, άρχιμανδρίτης και επαναστάτης έν Θεσσαλίαι!

— 'Όσον διά τό τελευταίον, του λέγει ο εισαγγελεύς, δύνασαι ν' άποταθής εις τήν έπιτροπήν του άγώνος.

Προχωρούσης τής εξέτάσεως ο κ. Μπένσης τόν έρωτá προκειμένου περί τών σχέσεων του διδασκάλου Μακράκη μετά τών μαθητών του :

— 'Ο διδάσκαλος δέν έπηρεάζει τόν μαθητήν;

— Δέν ξέρω.

— Φαίνεται ότι κάνεις διδάσκαλος δέν κατώρθωσε να σάς επηρεάση.

Γ.

Είδετε ποία άρμονία μεταξύ όλων τών μαρτύρων ύρί-σταται. Νομίζει τις ότι ακούει τό αυτό μονότονον άσμα Κραβαρίτου συνδεδεμένον υπό της έτι μονότονου λύρας του; Βίς τήν μονοτονίαν αυτήν συνετέλεσε βεβαίως πολύ ο πό-θος όλων τών μαρτύρων, όπως έλαφρόνισιν ύσον τό δυνατόν

περισσότερον τήν θέσιν του κατηγορουμένου διδασκάλου τών, έφ' ή και θα ένένετο φρονούμεν προπαρασκευαστική τις 'εργασία' άλλ' ή ουσία της άρμονίας αυτής έγκυται έν τή διδασκαλίā του Μακράκη και τών συν αύτφ, διδασκα-λίā στενή, αποκλειστική, έβραϊκή, ήτις διαγράφει ένα κύ-κλον έντός του όποιου ζώσι και κινούνται οί μακρακίζον-τες, μη έπιτροπομένης αυτοίς μηδεμιās πέρην του κύκλου τούτου παρεκτροπής. 'Όπως παρά τών εις χοροδιδασκαλείον τι φοιτώντων ούδέποτε περιμένεις να ίδης έν μέσφ του τετραγούρου ή του βαλλισμού όρχούμενον καλαματιανόν' όπως έν σχολή Ξιφασκίας εύρισκόμενος δέν φαντάζεσαι να ίδης τούς με ξίφος ή σπάθην άσκουμένους παραιτούντας τά όργανα αυτά δια να έλθωσιν εις χείρας με γρόθους' ούτω και παρ' ανθρώπων, οτινες όλας της σχολής των τάς ώρας ή άκροώνται ή άναγινώσκουσι τόν Μακράκη, ή συλ-λογίζονται όσα άνέγνωσαν ή ήκροάσθησαν ή συζητούσι τ' άκροασθέντα και τ' άναγινώσκοντα μεταζύ των, ούδέν άλλο δύνασαι ν' άκούσης ή τά αυτά υπό τών αυτών να έπαναλαμ-θώσινται. 'Εάν ο Μακράκης ητο φιλόσοφος, έπιστήμων, έγ-κυκλοπαιδειακός, οί μαθηταί του δέν θα ώμοίαζον πρòς πα-ράφρονας, οτινες μίαν ώρισμένην ιδέαν έχουν έν τφ νφ αυτών, πρòς μονομανιακούς, οτινες όλας τάς γνώσεις τάς έγκλείου έντός της Παλαιας και Νέας Γραφής, δύο άκιν-δυνωτάτων βιβλίων, του μέν έχοντος φιλολογικήν άξίαν, του δε όντος άπλού έγχειριδίου ήθικης. 'Αλλά τί γνωρίζει ο Μακράκης πλην της θεολογίας; Και είναι ή θεολογία έ-πιστήμη; Διότι ή βασίζεται επί τών κειμένων και τότε είναι έπιστήμη δούλη και ως τοιαύτη άνύπαρκτος, ή είναι έλευθερά έπιστήμη και τότε έπ' ούδενος βασίζεται, άναπε-τάσσεται εις τόσας γνώμας, όσας θελήσεις, και πάλιν δέν ει-ναι έπιστήμη.

'Αλλά πρέπει να αναδράμωμεν εις άλλους καιρούς και

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΧΑΒΑ.

I

Εύλογημένη ή έμπνευσις, ήτις ώθησε τήν καρδίαν μου να σε ψάλω, Τσιβανόπουλε! από ταύτης της στιγμής προ-μαντεύω ότι θα θυματουργήσης υπό τήν γραφίδα μου. Τί σοι λείπει τφ όντι όπως καταστής ο ήρωας μιας ώδης Πιν-δαρικής; Έχεις ύψος, έχεις βάθος, έχεις ύφος, έχεις μονοκλή και πρò πάντων έχεις περιάλητον φιλαλήθειαν σύ και ή έταιρία, ής παρά τοίς 'Αβδηρίταις είσαι ο άξιος αντιπρό-σωπος. 'Αλλ' ούδέποτε απέδειχθης τοσοούτον φιλαλήθης, όσον κατά τάς πονηράς ταύτας ημέρας τών έν Κωνσταντι-νουπόλει διαπραγματεύσεων ούδέποτε υπήρξας τοσοούτον Τσιβανόπουλος και τοσοούτον Χαβάς, ώστε έν μιã και τή αυτή ημέρα να λύσης και να δέσξς δεκάκις τό Πανελλήνιον ζήτημα. Καθηγητά, όποιον μηδέν θα ήσο, αν περιωρίζεσαι εις τήν ιστορίαν τών παρελθουσών γενεών! Οά έπασχεις οίμοι! και σφ, ό,τι πάσχουσι τοσοούτοι λημονούμενοι υπό της άχαριστου κοινωνίας σοφοί. 'Αλλά σύ, καιπερ σοφός, δέν στέργεις κατ' ούδένα λόγον να λημονηθής έντός της καθηγητικής λαμπηδόνος σου, ήτις δέν έπωάζει πλειοτέρας

των δύο δεκάδων άκτενίστων κεφαλών, αϊτινες καλούνται άκροαταί σου, άλλ' ως νοήμων και επιτηδείωτατος άνθρω-πος κατέστρας όλον τό Πανελλήνιον υποπόδιόν σου κυνά-ριον, όπερ λείχει τά σκέλη σου τά πάλαι τσαρουχοφυή, άπειδεχόμενον μετ' άγωνίας τούς ήμερησίους σου χρυσμούς. 'Ελ Πελοποννησιακή Σίβυλλα, και σε θυμαζώ και σε σεβό-μαι και σε προσκυνώ. 'Αν μη έζώμεν εις αιώνα άπιστίας, πρò πολλού θα έκέκτησο ού μακράν του Παρθενώνος βωμόν και τέμενος και ίερόν τρίποδα, έφ' ού καθήμενος θα έζηκο-λούθεις τό έργον της Πυθίας. 'Ισραηλιτικός και θεαρέσιμος. 'Αλλ' ο δέκατος έννατος αιών είναι άθεος και άσεβής και ύλόφρων' δια τούτο και σύ περιώρισας τάς άξιώσεις σου εις δύο ή τρεις οικίας ένφοκισμένας υπό του έλληνικού Δημοσίου και εις τά άσταθή φεψ! του Χρηματιστηρίου κέρδη. 'Αλαζονεύονται οικτρώς όσοι φρονοούν, ότι τό άξίω-μα καθηγητού του Πανεπιστημίου δέν συμβιβάζεται πρòς τήν πρακτορείαν έταιρίας τηλεγραφικής. Τί πρᾶγμα είναι άσυμβίβαστον; όταν παράγη κέρδος; 'Ος ο Οθωάιος 'Επα-μεινώδης και σφ κατώρθωσας να αναδείξης τόν πράκτορα σπουδαιοτάτον πρόσωπον, σχεδόν όμοταγές του κ. Κομ-μουνδούρου' είναι δε παντελώς άδιάφορον αν καθητηέλι-σας τήν έδραν, άφ' ής ή Κλειώ ήδύμαται να διδάξη τα γεν-ναίον εις τήν ελληνικήν νεότητά' μήπως δέν έστερεύθης έν τή έδρα ταύτη ως κέρφος εις τά όμματα τών έχθρών σου;

άλλον τόπον δια να εξηγήσωμεν τό μακρακιστικόν φαινό-μενον; τό όποιον ήμεεις εύρίσκομεν φυσικόν υπό έποψιν ιστο-ρικήν. Έχουμεν δε τήν ιδέαν ότι ούτε δικαιο ούτε διωγμοί δύνανται να τό νιξώσι, ούτε ο Μητροπολίτης, ούτε ή επί-σημος θεολογία να τό άφορίση ή να τό καθιερώση, κατά τήν ιδιόρρυθμον γλώσσαν του δικαστού κ. Φασιλάκη, ήτοι να τό καθιέρωσιν. 'Επίσης έχουμεν και άλλην ιδέαν ότι τό θρησκευτικόν αυτό φαινόμενον και άνευ του Μακράκη θα ένεφανίζετο εις τήν κοινωνίαν μας, διότι υπάρχουν νόμοι κυβερνήσεως τάς κοινωνίας, νόμοι κατά τούς όποιους γεν-νώνται αι πολιτικά, αι θρησκευτικά, αι κοινωνικά έπα-ναστάσεις ή μεταρρυθμίσεις. Διὰτι έξερόβχη ή Μεταρρύθμι-σις έν Γερμανία; Διὰτι οί Non-confirnist εις τήν 'Αγγλίαν; Διὰτι οί Γαλλικανοί έν Γαλλία; Τί είναι ο πατήρ Δηλιγ-γέρος με τούς παλαιοκαθολικούς του; Τί είναι ο πατήρ Λουζών; Τί είναι αι χίλιαι εκκλησίαι και τά χίλια δόγ-ματα έν ταίς 'Ηνωμέναις Πολιτείαις; 'Όλα αυτά τά φαι-νόμενα έχουσι τήν πηγήν των εις μίαν και τήν αυτήν αι-τίαν, τήν επαναστατικήν τάσιν του πνεύματος. 'Ο όρος επαναστατική δέν είναι διόλου ταυτόσημος πρòς τόν όρον φιλευθερία. Συνήθως ή επανάστασις σκοπόν έχει τήν προσ-δόν, άλλά δυνατόν να έχη σκοπόν και τήν όπιθοδρόμησιν. Τί είναι τό φαινόμενον τών Πουριτανών της 'Αγγλίας; 'Απέναντι της επισήμου επισκοπικής 'Εκκλησίας ο πουρι-τανισμός βεβαίως είναι μία πρόσδος' άλλ' ως ουσία θρη-σκευτική και παιδαγωγική ο πουριτανισμός είναι καθαρά τυραννία του ανεύματος. 'Εάν άφίετο ή 'Αγγλία όλη να διαπαιδαγωγηθῆ υπό τών Πουριτανών, τώρα 'Αγγλία δέν υπήρχεν, διότι τό μεγαλείον της χώρας ταύτης, πλην τών άλλων φυσικών παραγόντων στηρίζεται επί της έλευθερίας και της επιστήμης και τά δύο δέ αυτά οί Πουριτανοί τά κατεπόλέμουν.

'Η άναλογία λοιπόν τών ήμετέρων Μακρακιστών, διότι έν ταίς ανθρώπιναις κοινωνίαις τά πρόσωπα είσιν άναλογίαι, άφού τό αυτό όν έν άπαισι τοίς έθνεσι και τοίς κλίμασι λειτουργεί, είναι οί Πουριτανοί της 'Αγγλίας. Τίνα έπολέ-μουσι οί Πουριτανοί, ειμή τήν επισκοπικήν της 'Αγγλίας και της Σκωτίας 'Εκκλησίαν; Τίνα πολεμούσιν αι Μακρα-και της Σκωτίας 'Εκκλησίαν; 'Ελλάδος και Κωνσταντινουπόλεως; Τί έζητούν να επαναφέρωσιν οί Πουριτανοί ειμή τά άρχέγονα ήθη τών πρώτων χριστιανών, τί άλλο ζητοΰσιν οί Μακρακισταί, ειμή να έξεβεβίωσιν πάν ό,τι μετά τό Εύαγγέλιον και τάς Συνόδους ο χρόνος έξήτησαν οί Πουριτανοί να μορφώσων τά της Πολιτείας ή έξήτησαν οί Πουριτανοί να μορφώσων τά της Πολιτείας ή σύμφωνα πρòς τάς Εύαγγελικάς αρχάς; Ποίαν κοινωνικήν ταπετσερίαν όνειροπολούσιν οί Μακρακισταί ειμή τήν εκ των Μακαρισμών, των Ψαλμών και του Εύαγγελίου έξηγ-μένην; Δύο άντικείμενα έχον εκείνοι Πολιτείαν και 'Εκ-κλησίαν' δύο και ούτοι, θρησκείαν και πολιτεύμα. Σκοπός έείνων πολιτικός είναι ή άπαλλαγή από της Στουαρτικής τυραννίας' σκοπός αυτών πολιτικός είναι άπαλλαγή του δούλου έλληνισμού από τών 'Αγαρνών. 'Ο πουριτανισμός ένένυψε τόν Κρόμβελ' περιμένομεν να ίδωμεν τόν Κρόμ-βελ τών Μακρακιστών, διότι δέν πιστεύομεν να είναι ο χω-λός Μακράκης.

Περί του στρατού τόν όποιον διωργάνωσαν οί πουριτανοί έναντίον του πτωχού 'Ιακώβου είναι γνωστά κομικά τινα μακρακικωτάτης άποχρώσεως. 'Η γραφομανία και ή θεο-ληψία τών ανθρώπων αυτών, ως νυν τών μακρακιστών, ήτο τοιαύτη, ώστε τήν στρατιωτικήν άσκησιν τήν συνέδεσαν με καθαρώς πνευματικές άσκήσεις, ως τάς ώνόμαζον, πρòς ψυ-χικήν τών πιστών στρατιωτών σωτηρίαν. Σώζονται στρα-

'Ενθυμούμαι, ιστορική περινούστατε, τών νεωτέρων χρόνων Θουκυδίδη, ότι άπαξ, άλλ' άπαξ μόνον ητύχησα να ένω-πισθώ της μελιρρότου διδασκαλίας σου και να άντιληθώ τό όπως σοι' αν η σου' και είναι μεν άληθές ότι εκτοτε καιρίως έβδελύχθην τήν ιστορίαν και τό Πανεπιστήμιον και τήν ελληνικήν παιδείαν, άλλά πόσον σκληρώς έτιμωρήθην δια τούτο! 'Εκτοτε έσκάφη άβυσσος μεταξύ τών λογίων, οίος σφ, και έμου και όμοσα τόν όλεθρόν σας' άλλά σεις, άγνοι της φαυλοκρατίας λόγιοι, έπλειονοψήφειτε και θα πλειοψηφήτε αιώνίως και καταπληκτικώς, έως οφ κατην-τησα να σας φθονώ, χωρίς έννοείται να παύσω του να σας περιφρονώ ές βάθος ψυχής. Και τώρα σύ μεν είσαι ο ένδοξος και Πανελλήνιος ήρωας της ώδης ταύτης, έγώ δε ο ταπεινός και άφανής άειδός, όστις άρκείται εύγνωμονών τοίς άναγινώσκουσι και τοίς έννοούσιν αυτόν, έν οίς βε-βαίως σύ δέν συγκαταριθμείσαι. 'Οφείλω όμως και εις σε και εις τούς όμοίους σου τήν εύγνωμοσύνην, ότι εϋθύς ως άναπαρστήσω έν τή φαντασίā μου τόν τύπον Τσιβανο-πούλου τινός ή Μιστριώτου, ή μελαγχολία της ψυχής μου διασκορπίζεται και εκρήγνυται εις γέλωτα πλατύν και εύ-μήκη, όστις αν μη φωτίση τούς ζώντας, είναι βέβαιος ότι θα διδάξη τούς μεταγενεότερους πόσον άκριβώς βαρύνετα.

Φεψ! πόσον αισθάνομαι ότι είμαι γελοίος άπειλών τόν Κομμουνδούρον και τά πλάσματά του με τό φάσμα του

μέλλοντος! Εύγενείς ψυχαί, οίαι αύται, φροντίζουσι περί της γνώμης τών μεταγενεστέρων, όσον ή νύμφη περί της παρθενίας αυτής. Είσαθε εύτυχείς, είσαθε ήμίθεοι όσοι προσ-κολλάσθη μετá στοργής εις τήν βορβορωδεστέρην ίλύν του βίου και εκδιώκετε από του ρυπαρού άτομου σας πάσαν όχηλήραν μέριμναν περί φήμης άγαθής' ύβριζόμενοι δε όβ-ρίξασθε όχι δια τήν κληίδα, άλλά δια τήν ζήμιαν, αν δύ-ναται να παραγάγη έντός του βαλαντιού σας ή ύβρις. 'Ως οί κοχλίας περιέρχονται τεθωρακισμένοι τούς τοίχους και λείχουσι πάσαν άκαθαρίαν, ούτω και σεις προσέχετε μόνον εις ό,τι γεύσθη και απολαύετε' ούτως άποποιοείται όμο-λογουμένως ο βίος και λύεται τό ανιγμα του μέλλοντος. 'Α! ματαίως, 'Αλέξανδρε, ήγωνίσθην να καταστώ όπαδός σου' ήμην άδάπτιστος έν τφ πνεύματί σου τφ άληθινφ και άπερίτμητος' χαίρε! χαίρε!..

III

Πρòς τί να σε παρομοιάσω, διεθνής έταιρία του Χαβά; Να σε παρομοιάσω πρòς τόν ποταμόν Νείλον, του όποιου άγνοούνται είσέτι αι πηγαι; ούτως άνεξερεύνητοι και άκα-τόνωμαστοί είναι και αι πηγαί τών ειδήσεών σου, έγώ δε τολμώ να φαντασθώ ότι ούχι σπανίως είναι και θολεραί και βρωμεραί. Παίζεις μετá του κοινού ως ο έραστής παι-

τιωτικοί κανονισμοί του καιρού εκείνου με την εξέλιξη επιγραφών: «Στρατιωτικά και πνευματικά ασκήσεις δια τους πεζούς, μεθ' οδηγίων δι' ὧν δύναται τις νὰ εισέλθῃ εἰς τὸν παράδεισον μετὰ τὸ ὄπλον εἰς χεῖρας». Ἐν τοῖς Κανονισμοῖς αὐτοῖς ἐπιδείκνυται πῶς ἐκάστη σωματικὴ κίνησις δύναται νὰ ὠφελήσῃ τὴν ψυχὴν καὶ πῶς ταυτοχρόνως ὁ ἐπίγειος στρατιώτης δύναται ν' ἀποβαίῃ καὶ οὐράνιος στρατιώτης. Τοιοῦτοτρόπως ἕκαστον στρατιωτικὸν πρόσταγμα ὡς φέρ' εἶπεν, ἤμισυ ἐπὶ δεξιᾷ ἢ ἤμισυ ἐπ' ἀριστερᾷ μετεβάλλετο εἰς ἀκροστιχίδα, στίχοι δὲ τῆς ἀκροστιχίδος αὐτῆς ἦσαν οἰαδήποτε ἀποσπάσματα τοῦ Εὐαγγελίου, τῶν Γραφῶν ἢ τῶν Τροπαρίων, ἤρκει ἐκ τῆς ἀκροστιχίδος νὰ συντίθεται τὸ στρατιωτικὸν πρόσταγμα.

Οἱ ἱστορικοὶ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἀφηγοῦνται ὅτι ὅλα τὰ προστάγματα τῶν ἀξιωματικῶν ἐγένοντο μετὰ τὸν Εὐαγγέλιον. Φέρ' εἶπεν ὡς ἔστιν: Πριηνδόν! Περ! Ἐν ὀνόματι τοῦ Σατῆρος! Ὅλα εἶχον ὀνόματα στρατιωτικά: Ἐλεγον φέρ' εἶπεν: σημάνατε τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Ἁγίου Ματθαίου ἢ τὸ ἔθωνόν τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἐπὶ τῶν σημαιῶν των ἀνεγίνωσκε τις τὴν ἡμίσειαν γραφήν.

Ὡς βλέπετε ἡ τρέλλα τῶν Μακρακιστῶν δὲν εἶναι ἐλληνική, εἶναι ἥμισυ ἐλληνική ἰδοὺ ὅτι τὴν συλλαμβάνομεν ἐπ' αὐτοφῶρ ἀγγλικῶτάτην. Δὲν εἶναι δὲ παράδοξον ὁ πολιτικὸς Σύλλογος τοῦ Μακράκη ὁ ἠΠανελλήνιος νὰ καρποφορήσῃ μίαν ἡμέραν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ συγκροτήσῃ στρατὸν ἀλλογενῆ φανατικῶν, ἐκστρατευόντων ἐναντίον τῶν Ἀγαρηνῶν. Διότι αὐτὸ τὸ ὄρασμα ἀπὸ τοῦ ὅπου εἶναι συγκεκριμένον ὁ Μακράκης δὲν σχηματίζει μόνον θρησκομανεῖς, ἀλλὰ καὶ στρατιώται, καθὼς οἱ μακρακίζοντες πορριτανοὶ ἐσχημάτισαν τὰς πολεμικώτερας φάλαγγας αὐτῆς ἀποτελοῦσι φωτεινότερα μετέωρα

ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀγγλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1688. Τὸν Λαμαλά καὶ τὸν Διομήδη πολὺ πιθανὸν νὰ τοὺς ἰδῆτε ποτε μετὰ πούρ ἢ μετὰ κορσέ, ἀλλὰ διόλου ἀπίθανον δὲν εἶναι νὰ ἰδῆτε τὸν Φρουδάκη καὶ τὸν Βλαγόπουλον μετὰ πάλαν, γιγαντῶν καὶ σταυρῶν.

Οὕτως ἡμεῖς ἀντιλαμβάνομεθα τῶν πραγμάτων καὶ οὕτως τὰ γράφομεν.

Ἐκαλεθάν.

Συνήθεα—Συνήθη.

Λέγεται ὅτι συνεκροτήθη προχθὲς ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ βασιλέως. Αἱ περὶ τούτου κυκλοφορήσασαι φῆμαι ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

1. Ἐν τῷ συμβουλίῳ παρήσαν ἐκτὸς τῶν ὑπουργῶν καὶ ἄλλα πρόσωπα κατὰ μίμησιν βεβαίως τῶν ἐν Γιλδί-Κιόσκ ὑπουργικῶν συμβουλίων. Ἀλλὰ ποῖα ἦσαν αὐτὰ τὰ πρόσωπα. Μήπως ἐκτὸς τῶν ὑπουργῶν μας ἔχομεν ἄλλον τινα Μόλτικε ἢ Καβούρ ἀγνοούμενον;

2. Ἐλέγητο ὅτι ἡ ἀναχώρησις εἰς Καλκίδα δὴ ἢ τριῶν ταγματῶν διετάχθη συνεπείᾳ τοῦ συμβουλίου τούτου. Καὶ ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν ὅτι ἡδύνατο οἱ στρατιῶται μας νὰ κάμνωσιν ἓνα ὥραϊον περίπατον μέχρι Καλκίδος ἀνευ τοιοῦτου σοβαροῦ συμβουλίου.

3. Διεδόθη ὅτι ἀπερασίθη εἶδος τι πετσωματικοῦ πολέμου. Καὶ τούτο τὸ πιστεύομεν. Ποῖος ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην καὶ τὴν ὀδηγίαν πολέμου τακτικῶ καὶ ἀξιοπρεποῦς;

Ζεῖ μετὰ τὰ φύλλα τῆς μαργαρίτας ψιθυρίζων: μ' ἀγαπᾷ—δὲν μ' ἀγαπᾷ. Ἀλλὰ τὰ φύλλα τοῦ ἀνθυλλίου ἔχουσι τέλος, ἐν ᾧ οὐ οὐδέποτε ἀποκάνει περιπαίξουσα τὴν κοινὴν γνώμην. Οἱ δὲ βαθνοῦστατοι ἡμῶν δημοσιογράφοι τοσοῦτον καλῶς ἀντιλαμβάνονται περὶ τίνος πρόκειται, ὥστε πιστεύουσι τὰς εἰδήσεις σου ὡς θεσφατα ῥήματα, δι' ὧν πληροῦσιν ἄρθρα μακροσκελῆ, ἐκσφενδονιζόμενα κατὰ τῆς κοινῆς, ἢ φιλοτιμῶνται νὰ φονεύσωσι καθ' ἐκάστην διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης. Ἀλλ' εἰς ἕκρινον ἐκ τοῦ ἐνταῦθα ἀνταποκριτοῦ, δὲν θὰ ἦτο δυσχερὲς νὰ ἐνοήσωσιν ἐκ τίνος κοινωνικῆς ζήτησε στρατολογεῖ ἡ εἰταιρία τοῦ: ἐν τοῖς πρωτεύουσιν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων Κρατῶν ἀνταποκριτῆς αὐτῆς. Ἀλλὰ τίς ἢ χρεῖα νὰ ἐνοήσωμεν καὶ νὰ ἐμβαθύνωμεν τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα; Δὲν εἶναι προτιμότερον νὰ ἀποβλέψωμεν μόνον εἰς τὰς ἐπιφανείας τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων; νὰ λέγωμεν καὶ νὰ ἀκούωμεν σοβαρῶς τὰς χαριεστέρας μωρολογίας; νὰ ἀμεριμνῶμεν περὶ τῆς ἀληθείας, ὡς περὶ ἀλαζόνος γυναικός; Δὲν εἶναι εὐκολώτερον νὰ αὐταπατώμεθα καὶ νὰ ἀπατώμεν; δὲν εἶναι ἡμιερμνομεριμνότερον νὰ συρῶμεθα ἐπὶ τῶν τροχῶν τοῦ ψεύδους παρὰ νὰ ἰδρῶνωμεν σκάπτοντες καὶ ἀναζητοῦντες τὴν εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς κεκρυμμένην ἀλήθειαν; Ὀλίγοι τινὲς μανιακοί, εἶναι ἀληθῆς, δυσανα-

σχετοῦσι διὰ τὸν ὁμηγερέαι πλημμυροῦντα τοῦτον Ἀβδηρτισμὸν τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεων ἐν τῇ νεκρᾷ ταύτῃ κοινῶν ἀλλ' εἶναι μανιακοὶ καὶ εἶναι ὀλίγοι· ἀλλ' ὁ Κουμουνδούρος πλειονοψηφεῖ καὶ ἡ πλειονοψηφία εἶναι ὁ νόμος πάσης κοινωνίας. Ἄν ὁ δεῖνα ψεύδεται ἀναίσχυντως; τί σοὶ μέλει; οὐ . . . μὴ χάνεσαι! . . . ἂν ὁ ἄλλος κλέπτει δημοσίᾳ, μὴ χάνεσαι! . . . ἂν τρίτος εἶναι ἀνίκανος, ἡλίθιος, αἰσχρὸς, μὴ χάνεσαι! . . . ἂν ἡ Βουλὴ παραφρονῇ, μὴ χάνεσαι! . . . Καὶ οὕτως ἐνδὸς ἐκάστου μὴ χανομένου, οἱ πάντες κινδυνεύομεν νὰ ἐξοντωθῶμεν. Θέλειτε καὶ καταρατικὰ δόγματα; Ἄν ὀργίζεσαι διὰ τὴν πολυχρόνιον ἀβελτηρίαν μας, καταστρέφεις τὴν χώνευσίν σου καὶ ἀδίκως . . . χὰ . . . νεσαι. Ἄν προφέρῃς ὀλίγον θερμῶς τὸ ὄνομα τῆς Πατρίδος, χὰ . . . νεσαι. Ἄν βαρυσληθῇ διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ στρατοῦ, χὰ . . . νεσαι. Ἄν διαμαρτυρῆσαι διὰ τὴν θηλυπρέπειαν τοῦ Δηλιγιάννη, χὰ . . . νεσαι. Ἄν ἀνατέμνης τὰ πράγματα χειρουργικῶς, καὶ ζητεῖς νὰ ἀποδείξῃς πόσον ἡ ἐπίφασις ἀπάτῃ, χὰ . . . νεσαι. Ἄν τολμᾷς νὰ ἀντεπεξέλθῃς κατὰ τῶν ρυπαρῶν συνειδήσεων εἴτε ἐκ καθήκοντος εἴτε ἐξ ἐνοστικτοῦ, χὰ . . . νεσαι. Ὅπως δὲ μὴ καθῆς ἐντὸς τῆς κοινωνίας ταύτης πρῆπει νὰ ὀπλίξῃς τὸ στήθος σου μετὰ ἀσπίδα Αἰάντειον, ἐπτάβοιον καὶ ἀρρηκτον, ἵνα μὴ τυχὸν εἰσέλθῃ εἰς τὴν καρδίαν σου αἰσθημὰ τι φιλοπατρίαις ἢ δικαιουσινῆς ἢ τιμῆς. Οὕτω κατορθῶσι οἱ τρέ-

ΝΕΑ ΠΡΟΣΒΟΛΗ

Καὶ νέα πάλι προσβολὴ εἰς τῶν Ῥωμίων τὸ γένος!

Ἄκουε νὰ γράψῃ ἡ Βακχὴ μετὰ ὕψους σοβαρῶ, Πῶς εἶναι ὁ Ἀλέξανδρος ἐρωτοκυττημένος, Καὶ μόνο μετὰ τὸν ἔρωτα σκοτίνει τὸν καιρὸ; Κι' ἡμεῖς νὰ μὴ τὸ πάρουμε ἀκόμη μυρωδιά; Ντροπὴ μας, βρε παιδιὰ.

Πολλὰ ὡς τώρα ἔψαλλον ἴστο γέρο διπλωμάτη, Ἄλλὰ γιὰ Ἐρωτόκριτο κανένας δὲν τὸν ξέρει, Κι' ἴσως γιὰ τοῦτο ἐγίνε προχθὲς εἰς τὸ Παλάτι Μεγάλῃ συνδιάσκεψις, καὶ ὄχι γιὰ τὰ μέρη. Κι' ἡμεῖς νὰ μὴ τὸ πάρουμε ἀκόμη μυρωδιά; Ντροπὴ μας, βρε παιδιὰ.

Ἐὰν τοῦτο ὁ γλυκύτατος τὸ ζήτημα δὲν λύνει, Ζητεῖ τὸν Ἄρη μὴ φορὰ καὶ τὴν εἰρήνην δέκα, Καὶ τόσο χρόνο ἴσ' ἄρματα δεμένους μᾶς ἀφίνει. . . . Κι' αὐτὸ τὸ παληοζήτημα τὸ μπερδεύει γυναῖκα. Κι' ἡμεῖς νὰ μὴ τὸ πάρουμε ἀκόμη μυρωδιά; Ντροπὴ μας, βρε παιδιὰ.

Πῶ! πῶ! καὶ ἂν τὸν ἐννοιωθε καὶ ὁ Ζιφφάρ ἀκόμα, Ἐκείνος ποῦ μᾶς ἔπιταξε ἴστοις τρίτους οὐρανοῦς, Ποῦ ἠθάμυσε τὸ χάλι μας μετὰ ἀνοικτὸ τὸ στόμα Κι' εἰς ὅλα μᾶς ὠμοίασε μετὰ τοῦς Παρισίους! Κι' ἡμεῖς νὰ μὴ τὸ πάρουμε ἀκόμη μυρωδιά; Ντροπὴ μας, βρε παιδιὰ.

Δὲν μᾶς ἀφίνει πιά καὶ σὺ, παιδί τῆς Ἀφροδίτης; Ἀκόμη καὶ ἴστον πόλεμον μᾶς ῥίχνεις σαῖτιας; Τάχα ἴστο γέρο Πρόεδρο δὲν φθάνει ὁ ἀθρήτης, Κι' ἀνάβεις κι' ἄλλα μέσσα τοῦ καμίνια καὶ φωτιαῖς; Κι' ἡμεῖς νὰ μὴ τὸ πάρουμε ἀκόμη μυρωδιά; Ντροπὴ μας, βρε παιδιὰ.

Ἐμπρὸς λοιπὸν μετὰ τὸ σπαθὶ δλόγυμνο ἴστο στόμα, Ἄλλ' ὄχι γιὰ νὰ σφάζουμε τὴν ἀπιστὴ Τουρκίᾳ. . . Βῆμα ταχὺ γιὰ ναυρούμε αὐτὴν τὴν παληοβρώμα, Τοῦ γέρου μας Πρωθυπουργοῦ τὴν ἀγαπητικίαν, Μὰ πῶς δὲν τὴν ἐπήραμε ἀκόμη μυρωδιά; Εἰς τ' ἄρματα παιδιὰ!

Souris

Φμοὶ μαθηταὶ τοῦ κ. Κουμουνδούρου νὰ καταστῶσι περιθλεπτοὶ ἐνταῦθα, ἐν ᾧ ἐν πάσῃ ἄλλῃ κοινωνίᾳ θὰ ἔχοντο ἀναμειβόμενα μεταξὺ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν ὁδῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ διδασκάλου. Νομίζω ὅτι δὲν παρεκτρέπομαι τοῦ θέματος, ἂν καὶ τὸ μεθυγραφικόν μου ὕψος ἐπιτρέπει εὐρείας παρεκβάσεις, τί Κουμουνδούρος, τί Τσιβανόπουλος!

Τὸν Τσιβανόπουλον ὕμνω, ὕμνων τὸν Κουμουνδούρον, ὥσει ἄπλως ἀνέφερον Συγγρῶν, Σκουζὲν ἢ Βούρον.

Καὶ μήπως δὲν θὰ ἦμαι καὶ πάλιν ἐντὸς τοῦ θέματος, ἂν ἐπιχειρήσω σύγκρισίν τινα μεταξὺ τῶν δύο ταύτων ἀνδρῶν; Πρῶτον, ἀμφότεροι κατήρξαντο τοῦ ἐνδόξου σταδίου αὐτῶν ἀπὸ τῶν τσαρουχιῶν· δεύτερον εἶναι ἴσως περὶ τοῦ παιδείου, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκ τῶν ξένων γλωσσῶν ὁ μὲν Τσιβανόπουλος γνωρίζει τὴν ἀγγλικὴν, ὁ δὲ Κουμουνδούρος τὴν γαλλικὴν· ἀλλὰ μήτε ἡ γλώσσα τοῦ Σαϊκσπέρου, μήτε ἡ τοῦ Οὐγκῶ δύναται νὰ ζηλοτυπήσωσιν ἀλλήλους λόγῳ τελειοτέρας διπλῆς γνώσεως. Ἠδύνατο κάλλιστα ὁ Κουμουνδούρος νὰ διορισθῇ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁ Τσιβανόπουλος πρωθυπουργός, χωρὶς μήτε ἡ ἱστορία νὰ χάσῃ, μήτε ἡ πολιτικὴ τοῦ ἔθνους. Ὡ

ἀνεξιχνίαστοι τῆς θείας Προνοίας βουλαί, διατί τάχα ἀνθρώποι τοσοῦτον ὁμοιοὶ νὰ τοποθετῶνται ἐπὶ γῆς τοσοῦτον ἀνομοίως;

III

Φαντάζομαι τὴν ὑδρόγειον κατὰ πάντα ὑπόδουλον καὶ κατὰ τὰς ἐσχάτας αὐτῆς καὶ ἐλαχίστας γωνίας βατὴν τοῖς ἀνθρώποις· φαντάζομαι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς φέρουσαν πανταχοῦ τὰ ἴχνη τῆς χειρὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοὺς λαοὺς πάντας ἐλευθέρους καὶ, ἂν μὴ ἀδελφοῦς, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ ἐν Γενεύῃ τῶν εἰρηνοφίλων Συνεδρίον, τοῦλάχιστον περρωτισμένους καὶ αὐτάρκεις καὶ εὐδαιμονοῦντας, ἐρ' ὅσον ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ ἀθλιότης τῶν τοῦ βίου. Ὅχι πλέον οὐραγοτάγκους καὶ ἀνθρωποφάγους καὶ ἀγρίους καὶ ἡμιαγρίους καὶ βαρβάρους καὶ ἡμιβαρβάρους καὶ εἰδωλολάτραις καὶ δούλους καὶ σκηνίτας λαοῦς. Φαντάζομαι ὅτι ὁ ἰσημερινὸς εἶναι ἀπλοῦν ἠλεκτρικὸν σύρμα καὶ ὅτι πᾶσα πόλις καὶ πᾶν χωρίον ἐπὶ γῆς ἔχει, ἀντὶ μεσημβρινῶν καὶ τροπικῶν, ἰδιαίτερον σύρμα τηλεγραφικόν, δι' οὗ συγκοινωνεῖ μεθ' ὅλου τοῦ ὄγκου τῆς γῆτινου σφαίρας καὶ μεθ' ἐκάστου μορίου αὐτῆς. Φαντάζομαι ὁμοίομορπον ἐπὶ τῆς οἰκουμένης πανταχοῦ πολιτισμὸν καὶ μίαν τηλεγραφικὴν εἰταιρίαν εἰδήσεων πολιτικῶν καὶ ἄλλων καὶ τὸν κ. Τσιβανόπουλον διευθυντὴν τῆς

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

του κ. Μπουρδούση και του Κώστα, του ρήτορος.

A.

Αξιότιμε φίλε κύριε Κώστα (το πρωτότυπον φέρει Σιβιτανίδη).

Δεν άμφισβητώ την ευγένειαν των ύμετέρων αισθημάτων και την άγνότητα της ύμετέρας φιλοπατρίας...

B.

Απάντησις.

Αξιότιμε φίλε κ. Μπουρδούση (το πρωτότυπον φέρει Παπαδάκη).

Όμολογώ ότι έχετε θερμόν και σπάνιον πατριωτισμόν. Είναι άναντιρρήτως ευχάριστον δι' ημάς να συζητώμεν...

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Αυτή πάλιν ή ποικιλία των πυροβόλων μας πώς φαίνεται; Απλουστάτη. Θά εύρεθη έδώ αντιπρόσωπός τις του έργου...

Τώρα ή ποικιλία αυτή διαφόρων συτηνημάτων ύλικού εν ενί και τω αύτω στρατώ, προκειμένου μάλιστα περί του δ-

παγκοσμίου ταύτης έταιρίας. Όποια δόξα διά την ιδιαιτέραν αυτού πατρίδα και την Ελλάδα πᾶσαν και πρό πάντων όποιος μισθός!

των πατέρων σας, νομίζετε ώ Αθηναίοι, ότι εκλείσει πλέον το μέλλον του πολιτισμού; Νομίζετε ότι αποτελείτε το Α και το Ω της Ανθρωπότητας...

λίγου πυροβολικού μας, δυνατόν να φέρη σύγχυσιν και άνωμαλίας αττινες να επιδράσωσιν οδονηρότατα επί της τύχης των έλληνικών...

Αλλά μη είσθε τόσοσ κακοί: οι ύπουργοί μας δεν είγαι δυνατόν να είναι προδοταί: άλλα τί θα βλάψη να μένη άχρηστος εν ταίς άποθήκαις μας και μία πυροβολοστοιχία...

Ο κ. Βαμβάς μάλιστα άγανακτεί πώς ένωρίτερον δεν είχε γίνει ή προμήθεια αυτή, διότι είναι πολυς καιρός άφ' ότου ο κ. Βαμβάς άπερήνατο την στρατιωτικήν του γνώμην ύπερ του συστήματος αυτού!

Φοβερόν πυροβόλον Αρμαστρογγ είδομεν προχθές εν Παιραιτεί κυλιόμενον επί σκονίων υπό έκατόν περίπου άνδρών διά της μαγικής δυνάμεως του Έγρια μόλα. Έγρια λίσα.

Μελωδικώτερον πάντων άντήχει το Έγρια μόλα του κ. Μπούμπουλη.

Η στολή των Έθνοφρουρών θα είναι καθώς ακούομεν εκ των άπαισιωτέρων, μετέχουσα όλίγον έπαίτου, όλίγον άστυνομικού κλητήρος και όλίγον ύποτρόφου του πτωχοκομείου.

Τί διάβολο! Πολύ θα ήπατήθη ο ύπουργός των Στρατιωτικών ή ο Βασιλεύς, διότι νομιζομεν το ύψηλόν ζήτημα των στρατιωτικών στολών είναι της δικαιοδοσίας του, άν ένόμισεν ότι από τα 30 κι' επάνω λεβεντιά δεν ύπάρχει.

Διαμαρτυρήθη επ' όνόματι των συλλαβέντιδων τριακονταετών.

Πόσοι νομίζετε ελειπαν εκ του 2ου μηχανικού τάγματος του άπελθόντος εις Λευκάδα;

Δύο μόνον. Η εύχάριστος αυτή κατάσταση, ήτις εξέπληξε το ίδιον τάγμα, όφείλεται όλη εις την φιλότιμον συμπεριφοράν και νοημοσύνην των αξιωματικών του μηχανικού, έξ ίσου αισθανομένων όχι μόνον τα δικαιώματα του βαθμού των, άλλα και τας ύποχρεώσεις αυτών προς τους στρατιώτας.

Ας παραδειγματισθώσι μερικοί άρειμάνιοι Δογκισάτοι των όποιων ή γελοία και θηριώδης άυστηρότης κατ' ούδέν συνετέλεσεν ή εις την αύξησιν των άγνοουμένων!

Η Όρα συμβουλεύουσα την κυβέρνησιν να σπεύση εις άναγνώρισιν του νέου τίτλου του ήγεμόνος της Ρουμανίας, άνακηρυχθέντος βασιλέως, παρατηρεί ότι εν τοίς τοιούτοις ή Ελλάδα άναμένει κυρίως το παράδειγμα των άλλων δυνάμεων.

και πᾶσα ζωσα ψυχή, και θα ίδητε πόσων εύσυνείδητος θα ήναι τότε ή έταιρία και ο πράκτωρ αυτής.

IV.

Μη συγχίζεσθε, κύριε Τσιβανόπουλε, εκ των καταλαίων των φθονερών: επί του μετώπου σου φέρεις την σφρα-

Παρατηρούμεν εις την Όραν ότι πρωθυπουργόντος του ζουδίου Δεληγεώργη πρώτη ή Ελλάδα άνεγνώρισε την Ισπανικήν Δημοκρατίαν του Αιμίλιου Καστελάρ.

Ανεγνώμεν τυχαίως εν τω Αλίωνα διάφορον περί του διακεκριμένου δημοσιογράφου κ. Πέτρου Κανελλίδου και έσυλλογίσθημεν ως εξής: Αφ' ου ο Κανελλίδης είναι διακεκριμένος κατά την γνώμην του κ. Φιλήμονος, φαντασθήτε τί είναι ο Φιλήμων κατά την γνώμην του αυτού. Αν δεν θαυμάζεις δεν θαυμάζεσαι.

Επανεκάμψαν οι εις Όλυμπίαν άποσταλέντες αρχαιολόγοι προς διάγνωσιν των περιλαλήτων διπλών. Λέγεται ότι εις έξ αυτών επανήλθε καθηγητής του Πανεπιστημίου τη προστασία του κ. Ράδοβιτς. Τό βέβαιον είναι ότι δεν έχρηιάζετο εις Ράδοβιτς, διπλωμάτης, ίνα πείση τον Κουμουνδούρον να παραχωρήση έσχωριασμένους τινάς λίθους. Ο Έλλην πρωθυπουργός έχει αδυναμίαν άκατάσχετον εις το να διδή τους θησαυρούς του έθνους, όσον τουλάχιστον και εις το να λαμβάνη. Ας μη σπεύση λοιπόν ο αντιπρόσωπος της Γερμανικής Κυβερνήσεως να πιστεύση ότι ήρατο μέγαν διπλωματικόν θράϊμβον: ο Κουμουνδούρος τουναντίον φρονεί ότι εκ της διαπραγματεύσεως ταύτης αύτός έξήλθε νικητής: διότι περί των αρχαιοτήτων όλιγώτερον βεβαίως φροντίζει ή όσον περί των ούροδοχείων του.

Η Αγγλική Κυβέρνησις τους διπλωματικούς ένταύθα ύπαλλήλους της έσχάτως μετατίθησι κατά προτίμησιν εις την Αμερικνήν.

Μετά την εις Βρασίλιαν μετάθεσιν του κ. Κόρβεν, ήδη μετατίθηται εις την αύτην περίπου Ηπειρον και ο πρώτος γραμματεύς της πρεσβείας κ. Μάουσε. Τί κρίμα να άπέρχωνται τοσοϋτον μακράν! Φαίνεται ότι οι αντίποδες των Έλλήνων είναι κατά την γνώμην του κ. Γλάδστανοσ οι Αμερικανοί.

Εν τω Αναγνωστηρίω του Ξενοδοχείου της Αγγλίας απαντώνμεν την κυρίαν Κ. σύζυγον πρώην ύπουργού. Παρ' αυτή το θυγάτριόν της άναγινώσκει έλληνικήν έφημερίδα. Συλλαμβάνομεν τον εξής διάλογον μεταξύ μητρός και θυγατρίου:

Μαμά, τί θα πη ήετα; Νίκη, παιδί μου!!

Αναχωρήσαντες δι' όλίγας ήμέρας του Συντάκτου του Μή Χάρεσαι εις Κωνσταντινούπολην, άνέλθε φιλικήν αντίληψη την σύταξιν και διεύθυνσιν αυτοσ ο δημοφιλέστατος τοίς άναγνώσταις ήμων ΑΧισμέσ ο Ιμβριος. Φίλοι και έχθροι άς αποτείνωνται αυτώ διά τας άνάγκας των.

γίδα της νοημοσύνης, της ευμαθείας και της έμπειρίας: ακολουθεί εύχαρις τους κοινωνικούς σου θράϊμβους: πλούτει πάση έπινοία: μεγαλύνθητι ως ο Αβραάμ και ύψώθητι ως ο Ισαάκ, και πληθύνθητι ως ο Ιακώβ, έργαζόμενος: τας έντολάς του θεοσ.

Χειμέσ ο Ιμβριος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΕΔΙΒΙΕ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πανηγύρεως τῆς Τήνου τὸ ἀτμόπλοιον «Ραχμανία», διοικούμενον παρὰ τοῦ Πλοιάρχου Περέρα θέλει ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς τὴν Τρίτην 24)5 Ἀπριλίου κατὰ τὸ παρα πῶδας Δρομολόγιον.

Ἀναχωρήσεις				Ἀφίξεις			
Λιμένες	Ἡμέραι	Ὁραι	Διάρκεια Ταξιδίου	Λιμένες	Ἡμέραι	Ὁραι	Σταθμοὶ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	ΤΡΙΤΗ	10 Π. Μ.	7 1)2	ΤΗΝΟΣ	ΤΡΙΤΗ	5 1)2 Μ. Μ.	1
ΤΗΝΟΣ	»	6 1)2 Μ. Μ.	1	ΣΥΡΟΣ	»	7 1)2 Μ. Μ.	11 1)2
ΣΥΡΟΣ	ΤΕΤΑΡΤΗ	7 Π. Μ.	1	ΤΗΝΟΣ	ΤΕΤΑΡΤΗ	8 Π. Μ.	3
ΤΗΝΟΣ	»	11 Π. Μ.	1	ΣΥΡΟΣ	»	12 Π. Μ.	2
ΣΥΡΟΣ	»	2 Μ. Μ.	1	ΤΗΝΟΣ	»	3 Μ. Μ.	3
ΤΗΝΟΣ	»	6 Μ. Μ.	2 1)2	ΑΝΔΡΟΣ	»	8 1)2 Μ. Μ.	1 1)2
ΑΝΔΡΟΣ	»	10 Μ. Μ.	7	ΧΙΟΣ	ΠΕΜΠΤΗ	5 Π. Μ.	2
ΧΙΟΣ	ΠΕΜΠΤΗ	7 Π. Μ.	7	ΣΜΥΡΝΗ	»	2 Μ. Μ.	—

AVIS SERVICE DES P. P. KHEDIVIE

A l'occasion de la foire de Tinos le paquebot «Rahmanieh» commandé par le Capitaine Pereira partira de Pirée Mardi 24)5 Avril suivante l'itinéraire ci-bas indiqué.

Départs				Arrivées			
Echelles	Jours	Heures	Durée des Voyages	Echelles	Jours	Heures	Station
Pirée	Mardi	10 M.	7 1)2	Tinos	Mardi	5 1)2 S.	1
Tinos	»	6 1)2 S.	1	Syra	»	7 1)2 S.	11 1)2
Syra	Mercredi	7 M.	1	Tinos	Mercredi	8 M.	3
Tinos	»	11 M.	1	Syra	»	12 M.	2
Syra	»	2 S.	1	Tinos	»	3 S.	2
Tinos	»	6 S.	2 1)2	Andros	»	8 1)2 S.	1 1)
Andros	»	10 S.	7	Chio	Jeudi	5 M.	2
Chio	Jeudi	7 M.	7	Smirne	»	2 S.	—